

1-) Türkiye 20 Mart sabahına İstanbul Sözleşmesi'nin Cumhurbaşkanı tarafından feshedilmesiyle uyandı. Uzun zamandır İslamcı Türkçü faşist rejimin gündeminde olan İstanbul Sözleşmesi, siyasal İslam'ın çeşitli kesimlerinin rahatsız olduğu ve karşı çıktığı bir sözleşmedir. Özellikle Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş'ın LGBTQ bireyleri hedef alarak başlattığı saldırıyla birlikte, İstanbul Sözleşmesi'ne yönelik tartışmalar tüm kesimlere yansımıştır.

2-) Gerek AKP içerisindeki gerekse AKP'ye "muhalif" eden çeşitli dini (teolojik) akımlarda, tarikatlarda, uzun zamandır İstanbul Sözleşmesi'nin "geleneksel" ve "dini" aile yapısını bozduğuna dair yükselen sesler, AKP'nin hem inşa ettiği hem de parçası olduğu İslamcılık ile örtüşmediği kanaatini güçlendirmiştir. Erdoğan, "kadın erkek eşit değildir, fitratında yok" İslamcı anlayışına bağlı kalırken, İstanbul Sözleşmesi'nin gereklerini yerine getirmesi beklenilemez. Erdoğan'ın istediği toplum, geleneksel ve İslamcı değerlerin muhafaza edildiği, kadının bu "fıtrata" bağlı kalarak "terbiye" edilmesi ve yeni nesillerin yetiştirilmediği.

3-) AKP'nin 2009'da başlayan (gürültülü) "reform ve açılımı", kendi rejimini tesis etmesi ve pekiştirmesi için önemli bir dönemeç olmuştur. Türkiye'nin yaşadığı hem bölgesel hem de uluslararası zorunluluklardan dolayı, uluslararası "sivil haklar ve sözleşmeleri" kabul edilmiş ve "meşru demokratik" hükümet olarak AKP'nin hem ülkede hem de dünyada puan kazanmasına vesile olmuştur. Fakat AKP'nin temsil ettiği İslamcı ve Türkçü ideoloji, kendisinin kabul ettiği liberal burjuva normlara hep tezat gelmiştir. Bu iki miadı dolmuş düşünce, bir taraftan İslamcı köktencilik ve onun çeşitli varyantları diğer taraftan ise Batının temsil ettiği "evrensel değerler", emperyalist dünya sisteminin garip ve özgül bir çelişmesini ifade eder. Ve bu güçler birbirlerine karşı mücadele ederlerken bile birbirlerini güçlendirirler. Bu yüzdendir ki İstanbul Sözleşmesi'nin imzalanmasından bu yana kadına karşı şiddet 10 misli artmış durumdadır.

4-) İslamcı gericilerin "Aileyi koruyamadan kadına yönelik şiddeti önleyemezsiniz" anlayışı, korumak istedikleri "kadının" nasıl bir kadın olduğunu gözler önüne sermektedir. Bu gericilerin kadına reva gördükleri orta çağ ideolojisinin günümüz koşullarında almış olduğu biçimdir. İstanbul Sözleşmesi'nin feshi ise tam da bu temelde gerçekleşmektedir. Kadınların ve LGBTQ bireylerin, dinsel patriyarka tarafından baskı ve sömürü altına alınması istenmektedir. Ayasofya İmamı, Mehmet Boynukalın'ın "İslam'a göre yönetim erkeğin hakkıdır" çıkışı tam da bu söylediklerimizi doğrular niteliktedir.

5-) Avrupa Konseyi tarafından hazırlanan İstanbul Sözleşmesi, kadının ve LGBTQ bireylerin sivil haklarının tanınması ve kadın-erkek eşitsizliğine karşı mücadele edilmesi için hayata geçirilmiştir. Buradaki sivil haklar önemli olmakla birlikte, kadın sorunu basit bir

şekilde “eşit haklara” indirgenemez. Binlerce yıldır devam eden ve yaşadığımız sisteme içkin olan ataerkinin köklerinden sökülüp atılması ve kadının nihai olarak tüm dünyada özgürleşmesi, “yasal” düzenleme ile sağlanabilecek bir toplumsal problem değildir. Kadınların güvence altına alınması, kadına karşı şiddete yasa önünde gerekli cezaların verilmesi şüphesiz ki önemlidir. Bunun için kimi kadın gruplarının verdiği mücadele katıyen hafife alınmamalı bilakis güçlü bir şekilde desteklenmelidir. Bununla birlikte esas sorun, ataerkinin kapitalist-emperyalist üretim ilişkilerine içkin olduğudur. Kadınların kurtuluşu, insanlığın kurtuluşunun önemli bir parçasıdır. Kadınlar üzerindeki baskının devam etmesini isteyip, baskıdan ve sömürüden asla kurtulamayız! Ataerkiyi, onun bugün almış olduğu sistemi alaşağı etmeden ortadan kaldıramayız. Bu yüzden kadınların öfkesi, devrim için zincirlerinden boşandırılmalıdır.